

Saasæden til Side, og jeg vil bede den højtærede Minister om, at det i tilstrækkelig Grad bringes til Landmændenes Kundskab og lægges dem paa Sinde, at det er en absolut Forudsætning, at de lægger Saakorn til Side og har det parat, for at de ikke igen, som det skete i Foraaret, i Maj Maaned, da Sæden burde være saaet, skal komme stormende og bede om at faa Saasæd, fordi de ingenting har at putte i Jorden. Det er sørgeligt, at man skal være Barnepige for danske Landmænd i den Grad, som Tilfældet var i Foraaret. Det burde derfor indtrængende paalægges Landmændene at sørge for at faa lagt Saasæd til Side.

Det Kvantum, man har Lov til at holde tilbage af Byg, Havre og Blandsæd, derunder fornøden Saasæd, er blevet forhøjet fra 400 til 450 kg, men saa findes der følgende lille Klausul: dog ikke for mere end højst 40,000 Kr. af Ejendommens Jordværdi. Dette Skel vil jeg gerne have slettet saavel som det Skel, som sættes ved Svineproduktionen. Det er ellers ikke moderne at sætte Skel, tværtimod, alle Bestræbelser gaar ud paa at slette Skel, hvorfor skal man saa her sætte et Skel, som vil vække Modsigelse fra mange Sider? Ogsaa dette Spørgsmaal ønsker jeg, at det kommende Udvalg skal overveje.

I Slutningen af § 1 staar der, at hvor Bebyggelsesværdien og andre særlige Værdier udgør en væsentlig Del af Jordværdien, vil Paaligningen ske efter Jordens Værdi som Landbrugsjord. Denne Bestemmelse haaber jeg vil blive fortolket virkelig loyalt. Jeg har en Opgivelse fra en enkelt Ejendom i Nordsjælland, hvorefter den har 215 Tdr. Land og 598,000 Kr.s Jordværdi, og dette vilde jo give et ret mærkeligt Resultat. Allersidst i § 1 staar følgende: Kornet skal afleveres tærsket til fastsat Tid efter nærmere derom af Indenrigsministeren fastsatte Regler. Ja, Tærskningen er det ømme Punkt, og jeg haaber, at den højtærede Indenrigsminister i saa Henseende vil være saa velvillig som paa nogen Maade muligt, for at vi kan faa Tid til at faa Jorden behandlet i Efteraaret og faa Roerne til Side og vente saa vidt muligt med Aftærskningen til efter Jul, i alt Fald til hen i December. Landbruget er nu om Stunder stillet saaledes, at det er sjældent, at nogen Landmand er færdig med Pløjningen før til Terminen, mange pløjer endnu Juleaften, og i Jylland saas der Rug Juleaften, og det bliver endda god Rug. Vi skulde gerne til Efter-

aaet have saa megen Respit som muligt af Hensyn til Jordens Behandling, saa at vi ikke behøver at aflevere mere Korn end det til Ernæringen strengt nødvendige.

Allerede med Hensyn til § 2 er der jo Tale om, at de 850,000 t muligvis kunde nedsættes til 800,000 t. Jeg tør ikke udtale mig derom, før jeg har faaet Spørgsmaalet undergivet en nøjere Overvejelse, men det var ikke umuligt, at der kunde spares noget der. I § 3 er der stillet Forslag om at forbeholde 85,000 t Byg til Anvendelse for mindre Jordbrugere. Mon ikke denne Post ligeledes kunde nedsættes noget? Det er ikke givet, at netop den mindre Jordbruger er den dygtigste til at producere Svin. Det kan være, at de større Ejendomme kan producere Svin lige saa billigt som de mindre. Jeg vil gerne være med til at slette det Skel ved de 15,000 Kr. Et af Viborgbladene har interviewet et Medlem af det teoretiske Landbrugsudvalg, og dette Medlem udtaler, at han ogsaa kan gaa med til at slette det halve Hundrede Tusinde Tons her. Naar vedkommende kan gaa med til det, kan jeg ikke indse, at der fra Rigsdagens Side kan være noget til Hinder derfor. Men dette kan der jo altid forhandles om senere hen. Den højtærede Minister benyttede Udtrykket „Maaleregulering“; der skulde kunne fremstilles 1½ Svin pr. 1,000 Kr.s Jordværdi; det var en Maaleregulering. Ja, det er meget godt, at vedkommende Husmand lover det, og det er meget muligt, at han tidligere har kunnet fremstille meget mere end 1½ Svin pr. 1,000 Kr.s Jordværdi; men hvordan vil den højtærede Minister stille sig, naar han først har tildelt en saadan Husmand en vis Portion Korn, for hvilken han skal fremstille 5 Svin, og Husmanden saa møder med Svin, der kun vejer 120 Pund, og siger: Nu har jeg ikke mere Korn, og jeg er virkelig nødt til at gaa til Staten for at faa noget mere, saa jeg kan faa mine Svin op til den nødvendige Leveringsgrænse. Det er et meget vanskeligt Tilfælde. Hvordan har den højtærede Minister i Grunden tænkt at stille sig overfor en saadan Mand? Det er minsandten ikke let. Kornet er borte, og Grisen vejer kun 120 Pund! Hvor er de sidste 60 Pund henne? Hvordan faar vi dem lagt paa Grisen?

§ 5 omtaler Kartofflerne. Jeg anerkender fuldt ud Nødvendigheden af, at der ogsaa foretages Rationering med Hensyn til Kartofflerne, og at det sker saa hurtigt som muligt, for at vedkommende kan faa